

kunne kræve et Tilskud til deres daglige Arbejdsløshedsunderstøttelse af det offentlige, saa snart de har gaaet arbejdsløse i 6 Dage. Jeg tror heller ikke, man faar den offentlige Mening til at erkende, at naar Folk, som ikke kan regnes for at være Sæsonarbejdere, har været arbejdsløse i 6 Dage — og de saa selvfølgelig har forsikret sig og kan hæve deres Arbejdsløshedsunderstøttelse eller Forsikring, hvad man nu vil kalde det —, skal de ogsaa have Ret til et Tilskud fra det offentlige. Jeg tror, at man altid dér vil sige: Nej, det skal afgøres efter, hvorledes den paagældendes økonomiske Kaar i øvrigt er; og det er skønsmæssigt, og det er overordentlig ubehageligt for de paagældende.

Jeg synes, at det Princip, som ligger til Grund for den gældende Lov, er langt at foretrække, og det er det, jeg har foreslaaet ogsaa i Fremtiden skal ligge til Grund, nemlig dette, at det offentliges Tilskud skal falde som Betaling af en Del af Præmierne. Men saa kommer vi igen ind paa Afgørelsen af, om det da er alle, der, uden Hensyn til, om de tjener lidt eller meget, skal have Tilskud. Og der er det, jeg har ment, at det af Hensyn til Sagens fremtidige Udvikling og af Hensyn til den Sympati, jeg gerne vilde have, der skulde skabes i Befolkningen for denne Sag, var rart at kunne faa slaaet fast, at de, der tjener over et vist Beløb, skal selv betale deres Præmier, men de, der er under denne Grænse, skal have et Tilskud saavel fra Staten som fra Kommunen til at betale deres Præmier. Det er Princippet. Om Grænserne kan der altid tales, om man finder, de er for høje eller for lave, som jeg havde Lejlighed til at sige i Gaar i en kort Bemærkning; det er en Sag for sig. Men selve Princippet, at Statstilskuddet skal betales som en Del af Præmierne og ikke som et Tilskud til den Understøttelse, de paagældende skal nyde, har ikke ringe Betydning. Der synes jeg, at det for de paagældende og ogsaa for det offentlige er langt at foretrække, at Staten — og Kommunen for den Sags Skyld med — betaler deres Tilskud som en Del af Præmien, og saa faar de alle ens efter Arbejdsløsheds-kassens Vedtægter. De har vel ikke alle været behandlede ens i Retning af Betaling af deres Præmie, thi i saa Henseende har det offentlige betalt en Kvotadel for deres Vedkommende, som Lovgivningsmagten har været enig om af Hensyn til deres Indkomst og Formue at anse for saaledes stillede, at det var forsvareligt at lade det offentlige betale en Del af deres Præmier. Men jeg gentager det:

Der er to Principper, som begge — det vil jeg have Lov til at hævde — hviler paa Forsikringsprincippet. Der er to Former for Forsikringsprincippet, der er to Veje, man kan gaa: den, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) ansaa for den rigtige, og saa den, som Lovforslaget ligesom den nugældende Lov hviler paa. Jeg har holdt mig til det gældende, og det vil jeg fremdeles anbefale, men jeg skal gerne være villig til at forhandle ogsaa om den anden Form.

Jeg vil endnu kun anføre en eneste lille Bestemmelse i den gældende Lov som Vidnesbyrd om, at det er mig, som har Ret i min Opfattelse, nemlig det, at der udtrykkelig staar i den nugældende Lovs § 5 for det første, at man med Hensyn til Adgangen til at være Medlem eller, som det hedder, nydende Medlem, af Arbejdsløsheds-kassen, skal gaa efter de samme Regler, som gælder for Sygekasserne. Men saa hedder det videre, at for alle dem, der for Tiden — altsaa den Gang denne Lov traadte i Kraft — er Medlemmer, gælder det dog, at de skal have Lov til at blive i Kassen; men for dem, der er saaledes stillede, at de ikke vilde være komne med, hvis ikke de havde været Medlemmer i Forvejen, skal Staten ikke betale nogen Kvotadel af Præmien. Ogsaa i den Henseende synes jeg, at jeg bygger paa den bestaaende Lov. Jeg har foreslaaet, at alle de, der er under den Grænse, som vi tidligere havde et ministerielt Cirkulære om; og som jeg har foreslaaet sat ind ogsaa i Sygekasse-loven, skal blive ved at have Tilskud af Stat og Kommune paa samme Maade som hidtil, og de, der er over denne Grænse, skal selv betale, som de har maattet efter den gældende Lov, for saa vidt de var gaaede ind paa et Tidspunkt, hvor vi ingen Bestemmelser havde. Jeg gentager, at jeg har holdt mig, synes jeg, til Princippet i den gældende Lov. Det er berettiget, hvad der i saa Henseende staar i Indledningens til Bemærkningerne til Lovforslaget.

Jeg havde i Gaar i et Par korte Bemærkninger Lejlighed til at gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) tog fejl i sin Redegørelse for, hvordan nogle Medlemmer snart kunde faa Understøttelse og snart ikke kunde faa Understøttelse, efter som de var paa forskellige Steder, og deres Aarsindtægt stod, skal jeg sige, i omvendt Forhold til Indtægtsgrænsen paa de Steder, hvor de havde Ophold paa de paagældende Tidspunkter, saa det behøver jeg ikke at komme tilbage til. Det ærede Med-